

Türkanın İçler Acısı Hayat Hikyesi

– MünevverDÜVER · 17 Ekim 2013

Türkan'ın İçler Acısı Hayat Hikâyesi (Öyküsü)

Türkan iki kardeşti Annesi ve babası durmadan kavga ediyorlardı evde hiç huzur yoktu çocuklar daha küçücüklerdi yinemi kavga edecekler diye huzursuz oluyorlardı sesler yüksek konuşulunca. Zaman geldi Türkan altı, kardeşi Seyfettin dört yaşındaydı anne ve babaları ayrılık kararı almışlardı bu iki gül gibi çocuklar ne olacaktı, çocuklar durmadan ağlıyorlardı biz annemizi isteriz diye ama anneleri onları terk edip gitmişti, babaları onları babaannelerine götürmüştü ve evde de halaları vardı. Evdeki hala çok eziyet yapıyordu bir hata yaptığı zaman su hortumuyla dövüyordu, banyoya hapis edip üstündeki elbisesiyle su hortumuyla önce ıslatıp sonra ıslak halde hapis halinde saatlerce kilitli bırakıyordu. İki küçük yavrucaklar hem annesiz hem de babasız kalmışlardı boyunları bükük kalpleri kırık gözleri yaşlı acılar içinde olanlara anlam verecek yaşta değillerdi.

Türkan bir yıl sonra okula gitmeye başlamıştı. Ona sahip çıkan babaannesi ve halasından başka kimse yoktu onlarda hayvan muamelesi yapıyorlardı, anne arayıp sormuyordu evlenmişti, babası başka bir hanımla evlenmişti onunda umurunda değildi çocukları, çocuklar sefil zor günler yaşıyorlardı iki kardeş birbirine sakız gibi sarılmışlardı sanki bir elmanın iki yarısı gibilerdi. Türkan okula başka çocukların anne ve babalarının geldiğini görünce ağlamaktan kendini tutamıyordu anne elinden tutup giden sınıf arkadaşlarını görünce hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Türkan İlkokulu bitirmek üzereyken öğretmenine yalvarıyordu ne olur öğretmenim bana yardım edin babama haber yollayın beni yatılı kız lisesine yazdırsın diye feryat ediyordu o küçücük akıyla düşünüyordu liseyi bitirene kadar yatılı kalacak yerim olacak diye çırpınıyordu. Öğretmenin de yardımıyla hatırı sayılır bir parti yetkilisi aracılığıyla nihayet kız lisesine kaydı yapılmıştı çok sevinen Türkan okulum bitene dek rahat yatacak, yiyecek, ders çalışacak bir ocağım oldu diyordu bunun yanı sıra da kardeşim çok rezil ortada ondan nasıl ayrılıyorum diye içi acıyordu.

TARİHİ KIZ LİSESİNDEN BAHSETMEDEN GEÇEMEZDİM

Okul zamanı gelmişti, Şuan Adana tarihi kız lisesi diye Kültür hizmeti veren binada Seyhan nehri kenarında Adana tarihi taş köprü yakınlarında manzarası harika görünen bir yer.

Bahsettiğim bina, eski kent merkezinde, Seyhan Nehrinin güneyinde, Kıyı boyu Caddesi üzerinde, Taşköprü'ye çok yakın bir mesafede bulunuyor. Burası, şimdilerde yenilenmiş haliyle Adana Kız Lisesi Binası, aynı zamanda yaşayan haliyle Adana Kültür ve Sanat Merkezi. Bina, Sultan Abdülhamit zamanında 1881-1885 yılları arasında Adana valisi olan Abidin Paşa (Abidin Dino'nun dedesi...) tarafından inşa ettirilmiş, 1883 yılında yapımı tamamlanmış. Resmi devlet yapısı olarak inşa edilen bu binanın yapımına halkın katkıları da olmuş bina, o dönemde Adana şehrinin en yüksek binalarından birini teşkil etmekteymiş.

Bu yapı, Askeri Rüştiye (askeri ortaokul) olarak yapılmasına karşılık, 1885 yılında 5 yıllık Mekteb-i İdadi (askeri lise) olmuş, sonra sekiz senelik İdadi'ye dönüşmüş. 1894 -1895 yıllarında Adana Mekteb-i İdadisi yatılıya dönüştürülmüş, binaya mutfak ve yemekhane bölümleri ilave edilmiş.

1914 yıllarında, 1. Dünya Savaşı sıralarında askeri depo olarak kullanılmış, Kurtuluş Savaşı sonrasında Adana Sultanisi olmuş. Daha sonra Erkek Lisesi, 1934 den sonra da Adana Kız Lisesi halini almış. 1998 yılına kadar bu fonksiyonu süren okul, 1998 Adana depreminde hasar görmüş ve akabinde boşaltılmış. Şu anda Adana Kültür ve Sanat Merkezi olan bina, Adana için aktif bir kültür-sanat ortamının mekânı olma özelliğini taşıyor.

Türkan bu binada 6 yıl okumuş, bu binada çocuk olmuş, ergin olmuş, genç kız olmuş ve en güzel yılları bu okulda geçmişti. Her öğrenci hafta sonları evlerine giderken o okulda kalıyordu ama yatacak yeri, yiyecek ekmeği vardı. Kardeşini çok özliyordu, kardeşinin durumu da içler acısıydı çoğu zaman sokaklarda yatıyordu o mavi gözlerinden boncuk boncuk akıtıyordu ama duyan yoktu anne ve babaları sanki o çocukları kendi evlatları değildi çok acımasızca onlara daha o yaşta kıymışlardı.

Türkan Okulunu güzel bir dereceyle bitirmişti ama gidecek yeri yoktu. Amcasının evine sığındı. Bu arda ona okul arkadaşı olan Ayşe bir iş bulmuştu. Birde iş arkadaşı Alican vardı. Çaktırmasa da önceleri Türkan çok huşuna gidiyordu. Bir gün eve gidecek dolmuş parası yoktu vakitte geçmişti yalnız da gidemezdi karanlık basmıştı çünkü. Alican "gel ben seni götüreyim" dedi. Yola koyuldular. Alican'ın beraber yürümeleri çok hoşuna gidiyordu. Nihayet eve vardılar. Alican kapı açılana kadar seni bekliyorum dedi ve dakikalarca çalınan kapı açılmadı. Evdekiler evden gitmişlerdi, ne yapacağını bilmeyen Türkan ağlamaya başlamıştı. Alican'ın aklına bir şeyler geldi. "Dur Türkan üzülme ben seni Üniversiteden arkadaşım bir kız var ona götüreyim." deyince Türkan sevindi. Gittiler ve o kızcağz evdeydi. Alican konuştu, Türkan orda kalmaya başladı. Bu arada Alican ile yakın arkadaş oldular, bir müddet sonra Ayşe'nin annesi yanına geleceğinden dolayı oradan ayrılmak zorunda kalan Türkan kara kara düşünüyordu. Alican ona "üzülme sen sevgilim" dedi. Sana yer bulacağım. Benim bir Eren ağabeyim var, hani karşı iş yerinin sahibi. Kendisi bekâr yaşıyor eşinden ayrıldı. Reşatbey'de oturuyor. Onunla konuşayım seninle beraber orda kalalım seni yalnız bırakmam diyordu. Eren abisiyle konuşan Alican kabul edildik. Haydi, gözümüz aydın diye seviniyordu Reşatbeyde güzel bir kiralık evleri olan Eren kendisinin de bir Rus sevgili varmış. Her akşam sevgiliyi alan bu eve gelmeye başlamıştı ki Alican'ı aile aramaya başlamıştı. Her akşam nerelerde kalıyorsun diye arada evlerine giden Alican kuzuyu kurda kaptracağını hiç hesaplamamıştı. Alican'ı aile sıkı bir takibe almaya karar vere dursun, diğer yandan komşular bu eve giren çıkan belirsiz diye ev sahibine şikâyet etmişlerdi. Evden çıkarılma kararı alınan Eren, evden çıkmak zorunda kalmıştı, yanına Türkan'ı da alan Eren yaşlı annesinin evine götürdü. Oraya Alican da geliyordu. Günler günleri kovaladı. Alican'ın ailesi Türkan'a olan sevgilerini öğrendiler. Alican'a baskı yapmaya başladılar. Bir gün Alican'ın babası o eve gelerek Türkan ile konuştu. "Kızım benim oğlum başka biri oldu senin için, çok değişti daha askere gitmedi kendini evlenip geçindirecek durumda değil çok erken oğlumuzun yakasında düş, sen sahipsiz bir kızsın kendi çarene bak çok güzelsin sana iki görenin biri talip olur" diyerek bu sevgiyi noktalamalarını istemişti. Alican çok direnmelerine rağmen bu ilişki bitmişti. Türkan Eren'in annesinin işlerini yapıyordu. Eve çeki düzen vermişti. Akşamları eve gelen Eren, Türkan'a hadi eğlence yerlerine gidelim diyordu. Arada sırada eğlence yerlerine götürüyordu.

Şimdiye kadar içkiyi tatmayan Türkan arada tadına bakıyordu. Günler sonra Eren bir teklifte bulundu. "Bak Türkan sende yalnız ve sahipsizsin bende bekârim, ikimiz bir olalım yuvamızı kuralım." diye hep duyuru yapmaya başlamıştı. Çaresizlikten kıvranan Türkan yapacak bir şey yok diyerek Eren'le evlenmeye karar verdi ve evet dedi.

Alican sevgisi için üzüntü yaşarken diğer tarafta evlenme planları hoş olmayan durumlardı bir başkasının sevdiğine yakın olmak yakışmıyordu. Türkan evet der demez Eren çok değişmişti. Daha ilk günden dayak başlamıştı. Evlerine gelen bir hanım Eren'in kardeşinin kız arkadaşı Türkan'ı da alarak annesine gittiler ama anne kızını kabul etmemişti. Türkan bu evden kaçmaya karar vermişti. Mersinde yaşayan Aynur Türkan'la beraber Aynur'un evine gittiler ama Aynur'un işinin iç yüzünü öğrenen Türkan daha da tedirgin olmuştu. Aynur karşısına Türkan 'ı aldı "bak arkadaş ben bir telekızım, sen çok güzel bir kızsın ortada heder olmanı istemem eve gelen kimseye görünme sen evde ev işlerini yap ben senin haçlığını vereceğim" diyordu Aynur. Aynur'un sevgilisi "bak kızım sen çok saf çok güzel bir kız olarak bu âlemin içine yakışmazsın yol yakınken sen kendini heder etme ben kötü niyetli olsam senin üstünden çok para kazanırım" diyerek geri Adana'ya dön der. Burada Eren Türkan'ı aramaya koyulmuş durumda her yerde arıyordu. Nihayet onun Aynur'un yanında olduğunu öğrenerek soluk almadan kendini orda bulmuştu. Eren'i gören Türkan çok korkmuştu. Çünkü kaçacak delik arıyor, sözü var ya oda kaçacak yer arıyordu ama olmadı. Eren kolundan tutuğu gibi arabaya koyarak oradan uzaklaştı. Geri eve getirdi. Annesi ve Türkan üçü bir arada yaşıyorlardı. Onu evden çıkarmıyordu. Tüm çevresinden kıskanıyordu. Bu kıskançlık çok aşırıydı. Kızın çok canı yanıyordu. Gençti çok güzeldi ama kader onu dikenli yollarda ayağına cam parçaları girmiş kanlar içinde kalan bir ayak gibi acılar içinde kıvranıyordu. Kendinden yaşı büyük bir ayağı aksak boyu Türkan'dan daha kısa sürekli iş değiştiren gece hayatı olan hayatında düzeni olmayan hatta bir işini sıfırlayıp diğer bir iş yeri kurarak başka şehirlerde hemen göç eden durmadan şehir değiştiren tutarsız bir kişiliğe sahipti.

Ben bundan 13 yıl önceydi yıllardan 2000 yıllarında bir gün kuzenim Elif'e gitmiştim. Onun evinde dünyalar güzeli bir kız ve yanında çok tatlı tatlı bir erkek çocuğu hoş geldiniz derken yüksek bir enerjiye sahip olduğunu anlamıştım. Konuşması çok düzgün ve çok kibar bakışlarında gülümserken hüznü olduğunu hissettim. Hanımefendi ne iş yapıyor diye sordum. Çünkü çok düzgün giyimli kültürlü olduğu her halinden belliydi. Beni şaşırtan bu güzellikle nasıl bu hale düşmüştü. Elif tanıştırtırken Türkan'la bende tesadüfen tanışmıştım bir kahve falı muhabbetinde karşı tren hattının altında oturuyor ama onu bugün kocası sokağa atmış kapıyı da kilitlemiş gitmiş bu küçücük çocukla ortada kalmış bende bugün hafta sonu evdeyim eve getirdim yemek yedik oturuyorduk senin geleceğini bildiğim için senden söz ediyorduk diyordu. Konuştukça daha da içim acımaya başladı harika bir güzellikte yanında dünyalar tatlısı bir çocuk birçok şehir gezmişler durmadan iş değiştiren bir eş ona da kardeşleri sürekli iş kuruyorlarmış. Bir müddet sonra işi sıfırlayıp yeni bir iş yıllar geçmiş böyle. Kendinden ayrılmak isteyen Türkan'ı da hiç rahat bırakmayan Eren, akşam gelerek sokağa attığı karısını geri götürmeye çaba gösterdursun ama bundan sonra açta kalsa ondan ayrılmayı göze alan Türkan "bundan sonra seninle işim yok yıllardır aynı şeyler dayak, küfür çekecek halim kalmadı" diyordu. Ben anlattıklarını dinledikçe şok olmuşum. Kendimi başka bir evrende hissediyordum. Beynim zonklamaya başlamıştı. Bu kız için bana ne düşüyorsa hazırım dedim. Sonraki günlerde Türkan Elif'in evinde birkaç hafta kaldı ona yakınından

bir ev tuttular ben ve arkadaşlarım onun evinin kirasını ve eşyasını azda olsa yeteri kadar ihtiyaç olan eşyaları tamamladık geriye kalan ona uygun bir iş bulmaktı.

Türkan'a iş bakılıyordu bu arada Türkan çok güzel fal bakılıyordu ona destek olmak için çevreden fal baktırıyorlardı, altıncı hissi çok kuvvetli üçüncü gözü açık olan Türkan çokta seviliyordu. Günler geçti ben ve çevredeki onları sürekli uyarıyorduk. Sakın bu adamla geri barışma tüm hayatın zehir olur derken şok edici bir haber almıştık. Barışmışlardı ve Ankara'da yaşamaya karar vermişlerdi. Bir sabah hiç unutmam bir telefon etmiştim nasılsın diye her gün üç beş kez arardım onu o günde onu yine aradım aldığı cevap beni sarhoş etmişti. Olamaz diyordum ama olmuştu. Sonraki günlerde bunlar Ankara'ya gitmişlerdi bir tarafım buruktu. Onu çok kaygı ediyordum. Her gün arıyordum ama ben bu yuva sürmez diyordum. Görünen köye kılavuza gerek var mı? Ankara'da yine huzursuz günler yaşayan Türkan çok güzel komşulara sahipti. Bir gün onu ziyarete gittim. Maltepe'de şirin bir apartmanda oturuyordu. Zar zor geçiniyorlardı. Bazen iş iyi bazen de parasız günler geçiriyordu. Birde kıskançlık vardı. İsteddiği gibi sokağa çıkamıyordu. Ruhun çok yalnızdı. Hayalinde mutlu bir evlilik varken perişanları oynuyordu. Ankara'da işleri bozulan Eren Geri Adana'ya dönmeye karar verirken geri döneceğini öğrenen Türkan çok sevinir. Kendi memleketine döneceği için. Eren Adana da yeni iş kurma çabasında genelde araba kiralama gibi işlerle uğraşıyordu. Sık sık işyeri kapatıp yeni işler açıyordu ama çalışma azmi olmadığı için sık sık mekân ve şehir değiştiriyordu. Adana da yeni bir iş kurma çabasıdaydı ve evini taşımıştı. Yüreğir semtine evde huzur diye bir şey yoktu. Bu arada da Eren eve geç gelir ve bazı zamanlar da hiç gelmezdi ama Türkan'ı telefonla akşama kadar taciz etmekteydi. Ne yapıyorsun telefonun neden meşgul gibilerinden. Ev kirasında sorun yaşarken semt değiştiriyorlardı. Yine semt değiştirmişlerdi. Seyhan tarafına taşınmışlardı. Aynı zamanda iş değişikliği de olmuştu. Her yıl ev değişikliği yaşayan Türkan bu adamdan nasıl kurtulurum planları yapıyordu ama bir yol bulamıyordu. Derken son zamanlarda eve gelmeyen Eren başka bir hanımefendiye Mersin'de ev açmıştı. Bunu öğrenen Türkan iyice şaşırılmıştı. Sonraki günlerde kumar yüzünden eve icra gelmişti. İlk icrada ödeme vadini veren Türkan ödeyemeyince evine icra gelmiş her şeyleri gitmişti. Onun için fırsat olan ayrılma kararı kaçınılmaz olmuştu. Boş evi terk eden Türkan yine çevresinin sayesinde yeni bir ev tutup oraya yerleşmişti. Eşya konusunda arkadaşları destekleyerek yeni bir hayata başlamıştı. İş arıyordu bu arada Eren hiç fırsat vermiyordu. O eve bende geleceğim diye yüzüzlüğün bu kadarı da olamazdı. Sonraki günlerde çok borcu olduğu için Adana'dan uzaklaşmak zorunda kalan Eren İstanbul'a kardeşlerinin yanına gitmişti ama yine telefonla huzursuzluk vermeye devam ediyordu günler günleri kovaladı bir yıl geçti anne ve oğul birbirlerine o küçük çocuk sıkıca sarılmışlardı.

İş arayan Türkan'a bir iş bulunmuştu. Bir emlak ofisinde. Ona da yakın bir ev vardı. O evde işveren tarafından ona verilmişti. Sevincinden çılgınlar gibi olan Türkan "çok şükür Allah'ım bu günleri de gördüm" diye dualar ediyordu. Önce evini taşıdı. İşe başlamıştı. Çok mutluydu. Oğlu Tolgahan ile mutlu günler yaşamaya başlamıştı ki olanlar oldu. Bir hafta sonu arkadaşlarının Antalya da semineri vardı ona da moral olsun diye onu da götürdüler. Çok güzel vakit geçiriyorlardı. Otele döndüler. Herkes odasına gitti. Gece saat 00,3 gibi Türkan'ın kapısı çalındı. Gelenler polisti. Onu tutuklamaya gelmişlerdi. Neye uğradığını anlamadan apar topar götürdüler. Arkadaşlarda şaşkına dönmüşlerdi. Nedeni belli değildi. Nedenini öğrenen Türkan şaşkına dönmüştü. Başından kaynar sular dökülüyordu. Şaşkındı, perişan bir

halde "başıma neler geldi Allahım" diyordu. Dilinden dualar düşmez olmuştu. Çocuğunu düşünüyordu. Arkadaşına emanet etmişti. Sonunda konuyu öğrendi. Yıllar önce iş yeri için Eren, Türkan adına çek çıkarmıştı ve o çekleri hiç ödememişti. Yıllar geçmiş bir sürü ödenmemiş çekten tutuklama kararı çıkmıştı ve bu kadarı da bir eşe yapılacak iş miydi? Ama yapmıştı. Önce onun adına çek yaptırıp sonra hiç ödememiş yapacak, başka kötülük kalmamıştı ki. Kendinin sahtekârlığından tutuklandığını duyan Eren hiç aldırmamıştı. Onu; çevresindeki arkadaşları arayıp soruyor, ilgileniyorlardı. O hapishane günlerini anlatırken gözlerinden boncuk boncuk yaş akıtan Türkan, perişan olmuştu. Şaşkınlığı hala üzerindeydi. Türkan hapishanedeyken, Eren yeryüzünde yapılmayacak en kötü işi yine yapmıştı. Onun evde olmadığını fırsat bilen Eren, evin kapısını açtırarak eve oturmuştu. Hiç hakkı olmadığı halde daha sonrada tüm evi boşaltıp Türkan'ın eşyalarını götürüp satmıştı. Bu arada da boşanma mahkemeleri devam ediyordu. O evde hiç hakkı yoktu. Evi çevrenin verdiği eşyalardı hatta onun mutfak masraflarını da arkadaşları yardımcı oluyorlardı. 27 gün hapis yatan Türkan, çıktığında ne işi nede gidecek bir evi vardı. Ortada kalmıştı. Çocuğuna arkadaşları bakıyorlardı ve kendini de o arkadaşları evlerine aldılar. Uzun bir zaman evsiz kalan güzeller güzeli kadersiz kız, azmiyle yeniden ev kurmaya karar verdi. Yine çevresinde sevilen bir kişiliği vardı. Yeniden ev kurdu. Azda olsa oturacak bir yeri oldu. Gençti, güzeldi her gören ona bakmaktan kendini alamıyordu. Boşanma mahkemesi devam ediyordu. Çünkü adrese ulaşamıyorlardı. Uzakıkça uzuyordu. Bu arada ona taliplerde çoktu. Bazısı onun yalnızlığından, bazısı samimi olarak. Ama boşanmamıştı. Birde Eren denilen şahsiyetsiz hiç rahat vermiyordu. Nereye gitse büyük bir utanmazlıkla, onu, olduğu yere rezil ediyordu. Uzaklaştırması olmasına rağmen hiç aldırmadan evin karşısına gelip orda bekliyordu. Türkan'ın tüm arkadaşlarına telefon ederek taciz ediyordu. Bazılarının evine varıp kavga edip polislik oluyordu. Utanma duygusunu kaybeden Eren, çocuğunu bahane ederek yapmadığı kepezelik kalmıyordu.

Uzun bir aradan yaklaşık 4 yıl gibi süren boşanma mahkemesi bitmişti. O artık rahatım diyemeden tacizlerine devam eden Eren hiç rahat durmuyordu. Tehditler savuruyordu gittiği her yere arkasından gidiyordu rahatsızlığın sınırı yoktu. Bir gün yine oturduğu siteye gelerek rahatsızlık veren Eren yine karakolluk olmuşlardı. Türkan'a tutuklama vardı yine. Sahte çeklerden onu emniyete götürdüler. Nezarete düşen Türkan, para ödenmez ise hapishaneye gidecekti ama arkadaşları parayı temin edip onu kurtardılar. O arada nezarete onunla ilgilenen bir polis vardı. Mehmet. Onunla yakın ilgiliydi ve çokta hoşuna gitmişti. Onun çok hanımefendi olduğunu çözmüştü. Telefonunu alan Mehmet daha sonra onun aramaya devam etti o da eşinden ayrıydı evleneceğim kadını buldum diye seviniyordu. Görüşmeye başladılar. Her şey iyi gidiyordu. Oğlu Tolgahan'la tanıştırdı. Evlenme planları yapıyorlardı. Mehmet tek taş yüzüğünü de takmıştı. Günler geçti. Diğer taraftan Mehmet'in boşanma mahkemesi de devam ediyordu ama Türkan'a maddi desteğini veriyordu. Eren yine hiç rahat durmuyordu. Sürekli kapıda bekliyordu. Her gelişinde polis çağırın Türkan bıkmıştı ama Eren kepezelikten bıkmamıştı. Mehmet biryandan da onunla uğraşıyordu. Uğraşmaktan bıkan Mehmet Türkan'la aralarında tartışmalar başlamıştı. Gün geçtikçe ilk günkü gibi sevgi kalmamıştı aralarında. Sonunda Türkan onu terk etti. Bir yandan Eren hareketlerini çekemez olmuştu. Başka şehre gitme planları kurdu. Adana'nın şirin bir ilçesine arkadaşları yardımıyla taşındı. Tam bir düzen kurdum derken Eren'in kaldığı siteye gelerek rezillik çıkarması, polislik olmaları canından bezdirmiş olmalı ki daha 2 ay olmasına rağmen oradan

utancından ayrılmak zorunda kalmıştı. Daha önceden Mersin'de yaşayan arkadaşlarını aradı. Ben oraya gelmek istiyorum. Orda iş imkânı daha çok hem iş bulur çalışırım hem de kalabalık yer beni bulamaz diye tekrara yola çıkmıştı. Çok zorluklarla Mersin'e taşınan Türkan hem iş bulmuş hem de güzel bir sitede oturuyordu. Mutluluğu çok sürmedi. Yine izini bulan eski koca sürekli rahatsızlık veriyordu. İş yerine gitmişti. "Patronuna sen sevgilinidemi burada çalıştırıyorsun" diyerek tahrikte bulunduktan sonra o iş yerinden de olmuştu. Karalar bağlayan Türkan ölüm bundan daha kolay olsa gerek diye feryat ediyordu. Bu sıkıntıların yanında ölüm kurtuluş olur diyen Türkan iyice psikolojisi bozulmuştu. Çocuk yetiştirme, hem anne hem de baba olmak kolay değildi. İşinden olan Türkan evde oturmaya başlamıştı. Derken Eren yine boş durmadı kaldıkları siteye gelerek yönetici ve komşularına onu burada oturtmanın o yaramaz bir kadın diyerek karalama kampanyasına başlamıştı. Evden dışarı çıkan Türkan'ı asansör yanında bekleyen Eren o güzelim uzun saçlarından tutarak dövmeye başlamıştı. Oğlunun gözü önünde öldürmek istiyordu. Oğlu polisi arayarak "annemi babam öldürüyor yetişin" diye feryat ediyordu, sitedekiler toplanmış ortalık mahşer yerini andırıyordu. Baygın olan Türkan'ı polisler acılı sirenlerle geldiklerinde hala direnen eski koca polisler eşliğinde karakola götürölmüştü. Serbest kalan eski koca hiç yılmadan tacizlerine devam etmekte usanmamıştı. Yine arkadaşlarını ve çevreyi taciz ediyordu. Günlerce Türkan'ın oturduğu sitenin dışında arabasının içinde onları gözetliyor durmadan telefon ediyordu. Türkan yine şehir değiştirmeye karar vermişti tekrar Adana ya dönme kararı almıştı. Gerçek bir yaşamdan alınan bu hayat hikâyesindeki isimler değiştirilmiştir.

Münevver Düver

28.04. 2013- Adana